

Förhärjande eldsvåda vid Järntorget.

Flera bränsleupplag lågornas rof. — Trettio hästar innebrända.

Åter har den röde hanen hemsökt vår stad, Vid half 4-tiden i natt utbröt nämligen en eldsvåda af ansenliga dimensioner i de på Järntorget nordvästra sida befintliga s. k. järnvägsbasarerna. Man förmodar, att elden utbröt i Eliassons kol- och foderaffär, Bäraregatan 2.

Elden varsnades först af Nattvaktsbolagets kontrollör J. A. Lundgren. Han passerade nämligen kl. 3,15 f.m. Bärare- och Järntorgsgatorna nedåt Rosenlund.

Plötsligt varsnade han ett starkt eldsken öfver taken vid Järnvågen. Genast sprang han till Bäraregatan och upptäckte då, att elden fått fart i C. N. Anderssons vedupplag.

Hr Lundgren skyndade därefter omedelbart till hörnet af Norra Allén och allarmerade brandkåren. Kl. var då 3,20.

Med sedvanlig skyndsamhet uttryckte brandkåren och hänvisades vid Järntorget af nattvakten n:o 9 Hansson till Vägaregatan; brandkåren hade nämligen först tänkt styra kosan nedåt Järntorgsgatan.

Vid brandkårens framkomst slogo höga lågor upp från flera af kvarterets byggnader och det befanns att man nödgades koncentrera sig på att skydda närliggande kvarter. Flodsprutan, som ligger stationerad i närheten af brandplatsen, sattes genast i verksamhet och från denna utlades sex slangledning, hvarjämte man från brandposterna äfvenledes drog fram ett flertal ledningar.

Massor af vatten vräktes öfver det jättelika bålet, men verkan häraf tycktes åtminstone i början obetydlig.

Lyckades man på ett ställe dämpa lågorna, slogo de så mycket mera intensivt upp på ett annat. Samtidigt med släckningsarbetet fick man också ett drygt arbete med att söka rädda hästarna i de på området och i närheten belägna stallarna.

När elden rasade som värst.
(Teckning af K.G. Ringblom)

Flera hästar lyckades man lösa, hvarvid de i panisk förskräckelse sprungo ut i staden, men 30 stycken blefvo i alla fall lågornas rof.

12 stycken tillhörde firman C. N. Andersson, 8 Aug. Eliasson och 10 kol och vedfirman Sundberg & C:o.

Stora upplag foder jämte kol och ved gingo vidare förlorade och ett 300-tal tunnor sill, tillhöriga firman Franz Witte & C:o äro förstörda.

Denna firmas tre hästar blefvo emellertid räddade genom en polismans rådighet. Denne, konstapel Hj. Linqvist, som insåg faran för djuren, bröt sig in genom den låsta porten till gatan och in i stallet hvarefter han med ett par kamraters tillhjälp lösgjorde och utförde hästarna, som sedan fördes ned till närmaste åkarestation.

Brandchefen löjtnant Ekstedt.

Förutom här ofvan nämnda firmor fick Allmänna hjälpföreningen, som har sin vedgård vid Vägaregatan, ineliggande lager af ved och kol delvis förstördt.

Trots alla de upplag af brännbara ämnen, som gåfvo elden riklig näring, hade man redan vid 6-tiden i morse lyckats begränsa elden. Lågorna slå emellertid då och då fortfarande upp och det fordras den största vaksamhet af brandmanskapet för att afvärja ett nytt uppblossande af elden.

Eldsvådan framkallade helt naturligt stor uppståndelse. Tidigt på morgonen skockades man kring brandplatsen och Järntorget och Skeppsbron fylldes af nyfikna åskådare.

Brandmanskapets arbete förtjänar en särskild eloge för raskhet och intensitet och allt hvad göras kunde för eldens bekämpande iaktogs.

Tack vare den fullkomliga vindstilla, som rådde, kröntes ansträngningarna med framgång, hade det blåst aldrig så litet hade elden genom de talrika gnistkaskaderna alldeles säkert kastat sig öfver till kringliggande byggnader.

Det härjade området erbjöd en dyster anblick, då vi i dag förvissade oss om eldens verkningar.

I högar af aska lågo hästkadavren sönderbrända och förkolnade. Man såg af de delvis förbrända stolparna, hvar djuren haft sina spiltor och hvar de kämpat sin sista kamp för lifvet. Somliga tycktes ha lösslitit sig, när lågorna omfamnade dem, och störtat vid den tillbommade utgången, andra hade icke ens kommit ur spiltorna, innan de föllo offer för elden och den kväfvande röken.

Ännu vid 2-tiden pyrde och brann det på olika ställen af området och den tjocka röken steg stadigt mot höjden och omhvärfde trakterna kring Järntorget i dimgrått töcken.

Ett tjugotal brandkarlar ha fortfarande vakt vid platsen och de utlagda slangarna äro fortfarande i användning. Med största säkerhet kan man emellertid antaga att elden nu fullkomligt begränsats, hvarför endast efter-släckning återstår.

Om anledningen till eldens uppkomst har man sig ännu icke något bekant. En del af de till brandstället först anlända personerna uppge, att rök och lågor först iakttagits i det firman C. N. Andersson tillhörande vedupplaget vid Bäraregatan, andra åter försäkra att elden som ofvan nämnts först varnades i Sundbergs kol- och vedaffär vid Vägaregatan, - alltså på brandområdets motsatta sida.

Ett antagande att någon genom tobaksrökning i stallarna varit orsak till elden har äfven framkastats.

Förra gången Järntorgsområdet härjades af eld var, som man torde erinra sig, i juli månad 1910.

Den hade betydligt större dimensioner än denna. Frågan om områdets ordnande på ett staden mera värdigt sätt diskuterades då lifligt. Emellertid stannade man vid ett provisorium och staden, som är ägare till området, lät utarrendera det till olika firmor och ändamål för en tidsrymd af fem år. När dessa fem år äro tilländalupna, kan kontraktet förnyas på ett år i sänder. Antagligen komma äfven denna gång de brunna områdena att provisoriskt ordnas.

Järntorgsområdet ger staden en årlig arrendeinkomst af 50,000 kr. och ännu torde det dröja, innan tiden är inne, då Järntorget såsom centrum i staden blir omkransadt af värdigare, monumentala byggnadskomplex.

Stor eldsvåda i Järnvågs- kvarteret.

Tre stora kol- och vedupplag avbrända.

Ett trettiotal hästar innebrända.

Ett synnerligen gott släckningsarbete. — Brandbilen gör en
vacker debut.

En förödande eldsvåda har i natt hemsökt det s.k. Järnvågsområdet. I det kvarter, som begränsas av Järntorget, Järntorgsgatan, Bäraregatan, Skeppsbron och Vägaregatan, har ett omkring 60 m. brett bälte strax bakom basarbyggnaderna, sträckande sig mellan Bärare- och Vägaregatorna och upptaget av stora bränsleupplag totalt avbränts.

Elden observerades strax före kl. halv fyra på morgonen av en nattvaktsförman, som genast alarmerade brandkåren. Inom kort var också såväl huvudstationens manskap som brandavdelningen vid Gustaf Adolfs torg på platsen.

Brandstället företedde då anblicken av ett enda rasande eldhav, som sträckte sig tvärs igenom kvarteret mellan de båda smala gatorna, och det blev genast klart, att man skulle få ett styvt arbete med att begränsa elden.

Denna synes ha utbrutit ungefär mitt inne i kvarteret, antingen å C. N. Anderssons eller A. J. Sundberg & Co:s områden.

Nattvakten, som gav brandkåren bud om eldsvådan, lutar åt den uppfattningen, att elden börjat på den förres område, medan den omständigheten, att elden redan när brandkåren anlände hade hunnit ut till Vägaregatan, synes tala för att elden ursprungligen uppkommit i det vid denna gata liggande bränslelagret tillhörande firman Sundberg & Co.

Vare härmed hur som helst. Kvar står dock, att de rikliga förråd av brännbara ämnen – ved, kol och koks – som funnos i båda dessa bränslefirmors lager, gävo elden den allra bästa näring. Natthimlen upplystes av ett starkt eldsken och rökmolnen spred sig vida omkring.

Människorna i trakten vaknade vid skenet från jättebålet, och en tät ström av yrvakna människor förenade sig med de enstaka nattvandrarne på hemväg.

Eldskenet var så starkt, att trakten ända upp mot Skanstorget låg i fullt dagsljus. Och en vackrare eldsvåda ur åskådaresynpunkt torde man näppeligen kunna uppleta.

I den nästan alldeles lugna morgonen slogo de väldiga lågorna upp mot skyn, kantade av rökband från kolets allra svartaste svart till vattenångans vita, fantastiska. Den eljest ej alltför prydliga huslängan på Kungshöjden mot Allén till låg som ett furteslott belyst av aftonrodnaden.

Vid 4-tiden, då elden synes ha nått sin kulmen, sträckte sig det rasande eldhavet utom över ett upplag av ved och kol samt foderämnen, tillhörigt firman Aug. Eliasson och beläget vid Bäraregatan. Lågorna slogo högt upp mot skyn och elden sökte vinna fäste i de angränsande upplagen.

Ett energiskt släckningsarbete hade omedelbart igångsatts. Från traktens alla brandposter drogos mängder av slangar ned mot Bärare- och Vägaregatorna, och flodsprutan, som ej behövde lämna sitt färjeläge, skickade genom talrika ledningar massor av vatten mot det rasande elementet.

Man insåg snart det omöjliga att söka rädda de tre nämnda firmornas upplag och brandkårens ansträngningar kunde koncentreras på att söka hindra eldens vidare spridning. Alla av elden ej berörda upplag längs de båda smala ekonomigatorna övergötos med vatten och från alla sidor gick man framt mot jättebålet.

Hästarne i de många stallarna vid Bärare- och Vägaregatorna togos ut och fördes till polisstationerna vid Nordhems- och Östra Skansgatorna eller bundos nere vid Skeppsbron.

En hel del av djuren måste dock i hastigheten släppas, och det berättas, att man långt ute i Majorna påträffat lösa hästar. I allt synes man i de båda polisstationerna och vid Skeppsbron ha sammanfört ett 60-tal hästar.

Firman C. N. Andersson hade 12 hästar i sitt stall vid Bäraregatan och firman Eliasson 8. Huruvida några av dessa djur blivit räddade, är för närvarande omöjligt att säga: ett par av hästarne tros dock ha blivit utsläppta.

Brandkårens ansträngningar kröntes med framgång och vid 5-tiden kunde man säga, att den mest överhängande faran var överstånden.

Väl hade man fortfarande fullt upp att göra för att söka förhindra elden att få fast tag i de efter sommaren 1910 uppförda basarbyggnaderna och att ödelägga Allmänna Hjälpföreningens vid Vägaregatan belägna vedgård, där man just fått färdighugget ett stort parti på 200 famnar ved, som av De Fattiges vänner skulle utdelas till denna förening skyddslingar, men man behövde ej länge hysa någon fruktan för de närgränsande kvarteren. Den del av basarbyggnaderna, som ligger närmast Bäraregatan och som bl. a. inrymmer Sjöbergs & Bengtssons lager av rör, armatur, apparater för badrum, värme och sanitetsartiklar m. m. var en stund särskilt svårt hotad – tätt invid väggen hade firman C. N. Andersson ett lager på 200 ton antracit.

Fram på morgonen kom gång efter annan en liten vindstöt och strax slogo flammorna åter upp mot skyn från de pyrande bränsleupplagen. Då och då rasade en vägg eller en vedtrave med ett dovt brak.

Fastän man ej kan påstå att någon omedelbar fara förefanns för basarbyggnaderna, hade man dock på sina håll börjat flytta bort delar av inventarierna, och överallt synes man ha vidtagit förberedelser för möjligast snabba bortförande av sina varor, till den väsentligaste delen möbler.

Medan eftersläckningen pågår.

Kl. 9 på morgonen göra vi ett nytt besök på brandplatsen. Hela området är insvept i ett intensivt moln av vit imma, här och där mörkare färgat av trä- och stenkolsrök från alltjämt med full fyr brinnande upplag av antracit och ved.

Då och då flamma även lågorna upp ur dylika eldhärdar och sprida ett gulrött sken genom immassorna.

Nu är det emellertid möjligt att göra en vandring runt omkring brandområdet och även tränga in på det. Man får därunder ett livligt intryck av brandkårens vackra arbete.

En av eldgränserna.

Det berättas, att elden spritt sig med sådan fart att, då brandkåren högst två minuter efter allarmen svängde ut på Första Långgatan, stod redan hela himlen röd av flammorna från branden och vid framkomsten var faktiskt hela det område, som nu är avbränt, i eld och lågor.

Att ett svårt och krävande arbete förestod hade man förstått redan på väg till brandplatsen; Brandchefen hade också omedelbart givit order om flodsprutans insättning.

Det bör här anmärkas, att enligt vad en brandman, som för studieändamål deltog i nattens vaktjänst och alltså var med om utryckningen, upplyste, brandautomobilerna hunnit fram så hastigt, att den redan hunnit lägga ut de första ledningarna, när den gamla personvagnen anlände, och dock kan det icke ha varit fråga om mer än en eller annan minut på denna korta distans. Det var alltså ett gott prov på den effekt brandbilen har framför det äldre systemet.

På en kort stund hade man nu fått ut ledningar. Den ena gruppen efter den andra fördes fram. Flodsprutans väldiga förmåga utnyttjades till det yttersta och om en stund vräktes vatten från 22 ledningar från snart sagt alla håll in i eldhavet.

Det anmärktes med en förklarlig stolthet av vår sagesman, att ingen enda man i den kedja brandmanskaper, som sålunda knöts omkring eldhärden, behövt retirera en tum från den ursprungliga positionen. Det hade varit ett mycket svårt prov för mer än en att stå kvar. Man hade haft elden på så nära håll, att man kunnat sticka handen i den, och på Bäraregatan kan man se, huru husen på andra sidan blivit svedda av hettan, medan brandmanskaper alltjämt stod kvar på gatan eller i prång, där man beslutat sig för att stoppa eldens framfart.

Elden hade upptäckts av en av Garanti- och Nattvaktbolagets inspektörer, som just befann sig på en inspektionsrond. Han hade kl. 3,15 passerat Järntorget och befann sig kort därpå nere vid Rosenlund, då han kom att vända sig och varseblev, att höga lågor slog upp över Järnvågsområdet. Han skyndade tillbaka, mötte på vägen en nattvakt och medan denne kvarstannade vid brandplatsen, skyndade inspektören till brandskåpet vid Allégatan och slog alarm. Ett par minuter därefter var brandkåren på platsen.

Man hade emellertid genast tagit itu med att släppa ut hästarne i stall, som lågo i omedelbart grannskap till det brinnande området. I ett dylikt vid Bäraregatan hade man redan lyckats få ut alla utom en, när elden bröt fram genom brädväggarna på andra sidan gatan. Man vågade sig då ej in i stallet av fruktan att icke kunna komma ut igen. Nu hade emellertid brandkåren anlant och en av brandmanskapet skyndade in och löste den sista hästen.

De stallar som sålunda utrymdes voro dels åkare Lundbergs, där ett 20-tal hästar funnos, dels åkare Johanssons, där 11 eller 12 hästar stodo. Samtliga dessa blevo räddade.

Inne på det brinnande området hade hr C. N. Andersson ett stall med 12 hästar och kolhandlande Sundberg ett stall med 10 hästar. Samtliga dessa innebrändes. Kolhandlande Eliasson hade 7 hästar i ett stall och vet ännu på förmiddagen i dag icke huruvida de blivit räddade eller innebrända. Som förut nämnts ha nämligen en hel del hästar, som släppts lösa på gatan, blivit tillvaratagna utan att man vet vem de tillhöra.

Skadornas omfattning.

Som redan i det föregående nämnts har branden omfattat ett 50 à 60 meter brett bälte mellan Vägare- och Bäraregatorna omedelbart bakom de efter den förra stora branden på området uppförda basarbyggnaderna. Området torde kunna uppskattas till ungefär en tredjedel av den areal som 1910 avbrändes.

Rörande försäkringsvärdena kan meddelas, att C. N. Anderssons hade sina byggnader och inventarier försäkrade till sammanlagt 79,500 kr., varav 22,000 komma på byggnaderna.

Av hela summan är Skandia intresserad med 40,000 kr., Svea med 27,500 kr., och Assurance Generales med 12,000 kr. För de övriga föreliggande inga exakta eller fullständiga uppgifter.

Det säges att Skandia skall vara engagerad med 20,000 kr. åt A. J. Sundberg & Co och 12,000 kr. på en police på Albert Malmgren för varor, huvudsakligen färgstoffer. Härtill kommer ytterligare värdet på Eliassons upplag samt möjligen även någon mindre post för inhyrda upplag. Det förefaller i alla händelser som om skadorna skulle stanna mellan 100,000 och 150,000 kr.

Bortåt 30 döda hästar påträffade i ruinerna.

Enligt vad som sent på middagen uppgives skall man i ruinerna ha funnit resterna av närmare ett 30-tal hästar, vilket synes tyda på att samtliga hästar tillhörande bränselfirmorna C. N. Andersson, A. J. Sundberg & Co. och Aug. Eliasson skulle ha blivit innebrända.

* * *

Några reflektioner efter branden.

Det är nu andra gången på jämförelsevis kort tid som detta område hemsökes av en brand i den omfattning att det inneburit överhängande fara för betydande värden i närheten, oberäknat de som blivit förstörda av lågorna. Redan efter branden 1910 uttalades med stort eftertryck från allmänhetens sida den önskan att detta så centralt belägna område icke längre skulle få ligga som en ruskig kåkstad, eldfarligare än de flesta andra platser i staden.

Då uthyrdes emellertid på fem år de avbrända tomterna på nytt en hyrestid som alltså i detta laget utgår. Möjligen ha en del av kontrakten automatiskt förnyats men då på viss kort tids uppsägning.

Eftersläckningen pågår.

Nu gör den nya branden åter frågan om detta områdes definitiva ordnande aktuell, och på nytt har man rättighet, kanske med ännu större eftertryck än då, att begära dels att området blir mera effektivt utnyttjat dels att detta sker på ett ur både stadsbildssynpunkt och ur eldfarosynpunkt mera tillfredställande sätt.

Enligt vad vi erfarit har också sedan någon tid en inom drätselkammaren tillsatt kommitté arbetat på denna fråga.

De synpunkter, som vid en, som man hoppas, snart förestående reglering torde komma att i första rummet beaktas, är att staden icke kan avsätta detta för upplag använda område till annat ändamål. Vi lida brist på utrymme för upplag och detta spelar en så pass stor roll att man icke kan avstå därifrån.

Vidare torde staden icke komma att släppa äganderätten till marken ur sina händer.

Den sannolika lösningen blir därför att staden blir därför att staden själv på detta område kommer att uppföra byggnader för magasin- och upplagsändamål.

Redan efter branden 1910 företedde stadsingenjörskontoret i drätselkammaren plan för områdets ordnande. Denna bör nu komma väl till pass, och då härtill lägges å ena sidan att områdena numera icke äro uthyrda på längre tid och å den andra att behovet av upplag är stort, så finnes hopp om att platsen snart skall komma att presentera sig i ett värdigare skick än hittills.

En synnerligen hotfull eldsvåda utbröt i natt vid halv 4-tiden i de ved- och kolupplag, som ligga i korsningen av Bärare- och Vägaregatorna mellan Järntorget och Masthuggskajen.

Vid brandkårens framkomst slogo redan höga lågor upp från upplagen och inom kort voro dessa ett enda gigantiskt bål, som uppsände höga eldkvistar och starkt upplyste närliggande områden samtidigt som hela himlavalvet färgades i ljusaste rött.

Från de stora åkeristallarne belägna mitt emot hann man rädda ett 30-tal hästar, för vilka faran att innebrännas föreföll ytterst överhängande.

Dess bättre rådde vid eldsutbrottet nästan fullständig vindstilla och brandkåren, som uttryckt med hela sin styrka, tog genast fatt med ett energiskt släckningsarbete, särskilt forcerande sina ansträngningar på att begränsa eldområdet till upplagen.

Ännu när denna upplaga av tidningen går i press – vid 4-tiden på morgonen – kan dock intet med visshet sägas, huruvida dessa åtgärder skola krönas med framgång. Värmen från jättebålet var nämligen redan då så stark att trävirket här och var i upplagen på andra sidan gatorna och i de intilliggande bazarbyggnaderna började ryka, under det att lågorna i allt högre tungor slogo mot skyn.

De först antända ved- och kolupplagen tillhörde firmorna C. N. Andersson och A. J. Sundberg & Co.

Någon uppgift på inneliggande lager eller försäkringar ha ännu ej kunnat lämnas.

Branden vid Järnvågen ödelade värden för omkring 100,000 kronor: 30 hästar innebrända.

Som redan i en del av gårdagens upplaga kunde meddelas utbröt vid halv 4-tiden natten till i går en förödande eldsvåda på det s. k. Järnvågsområdet vid Järntorget. Elden grep omkring sig med fruktansvärd hastighet.

Brandkåren, som omedelbart efter eldsvådans upptäckande allarterats, lyckades efter ett synnerligen vackert arbete begränsa elden till tre magasin och stallbyggnader samt upplag tillhöriga firmorna C. N. Andersson, A. J. Sundberg & Co och Aug. Eliasson.

Elden kom, enligt de först till platsen kommandes uppgifter, lös antingen på det Anderssonska eller Sundbergska området.

Det område som först antändes låg mitt inne i kvarteret mellan Bärare- och Vägaregatorna med massor av brännbara ämnen runt omkring.

Elden utbredde sig också som nämnt med oerhörd hastighet.

En mängd personer kommo genast tillskyndande och hjälpte till med räddningen av hästarne i en del stall som lågo i de brinnande upplagens närmaste grannskap. De stallar, som sålunda utrymdes voro dels åkare Lundbergs, där ett 20-tal hästar funnas, dels åkare Johanssons där 11 eller 12 hästar stodo. Samtliga dessa blevo räddade.

Inne på det brinnande området hade hr C. N. Andersson ett stall med 12 hästar och kolhandlare Sundberg ett med 10 hästar och kolhandlare Eliasson ett med 7 hästar. Samtliga dessa innebrändes.

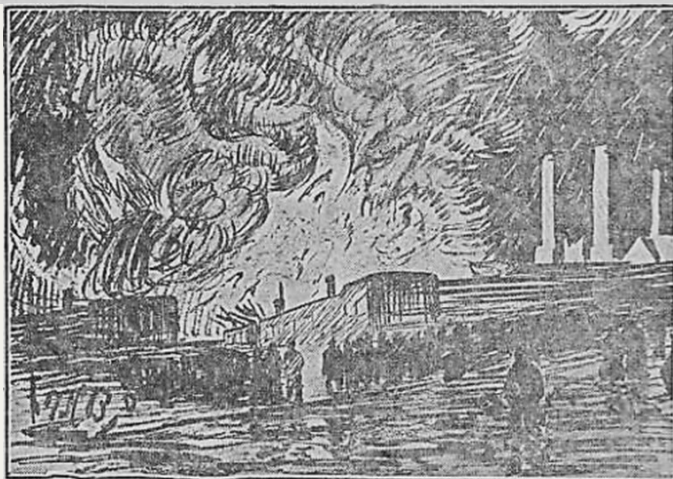

Bild från brandplatsen vid 5-tiden i går morse: till höger synas Elektricitetsverkets skorstenar.

Svår släckning i rök och koloxidgaser

När brandkåren väl hunnit fram vidtog ett ytterst intensivt släckningsarbete. Från alla brandposter i närheten drogos slangar ned genom Bärare- och Vägaregatorna, och flodsprutan lämnade otroliga massor av vatten mot det rasande elementet.

Inalles hade man 22 slangar ute. Man insåg snart det omöjliga att söka rädda de tre förut nämnda firmornas upplag och brandkårens ansträngningar kunde koncentreras på att söka hindra eldens vidare spridning. Alla av elden ej berörda upplag längs de båda smala ekonomigatorna överspolades med vatten och brandmanskpet ryckte med friskt mod fram mot eldhärden.

Brandkårens ansträngningar kröntes med framgång och vid 5-tiden kunde man säga, att den mest överhängande faran var överstånden.

Man hade visserligen fullt upp att göra för att söka förhindra elden att få tag i de efter branden sommaren 1910 uppförda basarbyggnaderna och Allmänna Hjälpföreningens vid Vägaregatan belägna vedgård, där man just fått färdighugget ett stort parti på 200 famnar ved, som av De Fattiges vänner skulle utdelas till denna förenings skyddslingar. Man behövde emellertid ej längre hysa någon fruktan för de när-gränsande kvarteren.

Släckningsarbetet pågick med oförminskad kraft ända till vid halv 7-tiden på morgonen, då brandbilen kunde återvända. En stund senare kunde det andra manskapet också få rasta.

Eftersläckningen tog sin början vid 8-tiden och pågick under hela gårdagen samt natten till i dag. Eftersläckningsarbetet var otroligt svårt.

De antända kolkögarne utvecklade en intensiv rök, starkt bemängd med koloxid, som i hög grad besvärade de arbetande.

Har eldsvådan orsakats genom självantändning?

Rörande eldsvådans uppkomst har ännu intet kunnat utrönas.

Polisutredningen påbörjades under gårdagen men något polisförhör medhanns icke. Av vad polisen kunnat inhämta framgår att elden på mindre än tre minuter blossade upp ifrån Järntorget synliga lågor.

Man har icke kunnat bilda sig någon fast mening om eldsolyckans orsak, men håller före att det var självantändning. Möjligen har någon oljedränkt trasselhög legat och hettat till och omsider antänts. De exakta brandförsäkningssiffrorna äro ännu ej kända. Man vet emellertid att C. N. Anderssons hade sina byggnader och inventarier försäkrade till sammanlagt 79,500 kr, varav 22,000 komma på byggnaderna. Av hela summan är Skandia intresserad med 40,000 kr., Svea med 27,500 kr., och Assurance Générales med 12,000 kr.

Enligt uppgift skall Skandia vara engagerad med 20,000 kr. åt A. J. Sundberg & C:o och med 12,000 kronor på en police på Albert Malmgren för varor, huvudsakligen färgstoffer. Härtill kommer ytterligare värdet på Eliassons upplag samt möjligen även någon mindre post för inhyrda upplag. Det förefaller i alla händelser som om skadorna skulle stanna mellan 100,000 och 150,000 kr. Hästarne voro försäkrade men blott för ungefär halva priset.

Den stora eldsvådan gör ånyo frågan om Järnvågsområdets framtida disponerande aktuell. De kontrakt som efter jättebranden 1910 ingingos utlöpa ungefär vid det här laget eller ha prolongerats på kortare tid. Allt ligger sålunda lägligt till för myndigheterna att nu företaga den omdaning av området som torde vara ett snart framtidsönskemål.

Som bekant har en inom drätselkammaren tillsatt kommitté sedan någon tid sysslat med frågan om områdets lämpligare utnyttjande än nu. Man torde kunna taga för givet att området, sedan de icke brända byggnaderna rivits, upplåtes till byggnader av allmänt intresse. Enligt vad vi förspört är man inom drätselkammaren av den meningen att kåkstad av så eldfarlig natur som den nu finnes på området ej mycket längre bör finnas där.

